

A man with dark, wavy hair is shown from the chest up, wearing a light-colored, possibly white or light blue, jacket over a dark turtleneck. He is looking upwards and to the right with a slight smile. The background is a vibrant blue with a sunburst or starburst pattern of light rays emanating from behind him. The overall lighting is cool and dramatic.

MARCUS ROSENLUND

MORFARS MAUSER

MORFARS MAUSER

Författare **MARCUS ROSENLUND**

Regi och koreografi **MICHAELA GRANIT**

Bearbetning av text **MARINA MEINANDER**
och **MICHAELA GRANIT**

Scenografi och kostym **HEIDI WIKAR**

Ljusplanering **VILLE AALTONEN**

Videoprojektioner **JYRI SUOMINEN**

Ljudplanering **NIKLAS LUNDSTRÖM**

Mask **JUTTA KAINULAINEN**

Urpremiär
på Lilla Teatern
11.3.2020

Föreställningens längd
ca 1 h 45 min, ingen paus

I rollerna

TOBIAS ZILLIACUS

MARKUS RIUTTU
PIA RUNNAKKO
JOACHIM WIGELIUS

För några år sedan blev jag tillfrågad om jag ville delta i projektet Reko, en skrivverkstad med syfte att skapa ny dramatik för de finlandssvenska teatern. "Jag har ofta undrat vad som skulle hända om du skrev för teatern", sade Marina Meinander, som tillsammans med Arn-Henrik Blomqvist höll i trådarna för Reko. "Skriva för teatern? Jag?" Min förvåning var uppriktigt. "Vad vet jag, en vetenskapsjournalist, om dramatik, jag har aldrig skrivit ens en rad för - ?" "Äh, du lär dig medan du skriver! Kom igen nu!"

Så här är vi nu då, cirka två år och åtta omskrivningar senare. I skrivande stund återstår en vecka till premiären, och det börjar kännas skrämmande verkligt. Hur blev det så här? Hur kom jag hit? Jag tror att jag har hittat svaret på den frågan. Har man en story så kommer man just så långt som man är beredd att bära den. Ibland bär till och med storyn en då man tror att man inte orkar eller vill längre.

Som yngre hade jag en romantisk bild av skrivandet, jag såg det som en livsstil, som ett självändamål, som något som mer eller mindre kommer av sig själv bara jag skaffar en ordbehandlare och kommer in på Soc & kom.

Struntsnack! Skrivande börjar alltid med berättelsen.

Du kan intala dig själv att du är en författare eller en dramatiker eller en journalist, du kan se ut och låta som en sådan, men har du inte blivit fysiskt gripen av en berättelse som mer eller mindre med våld och med risk för din hälsa tvingat dig att skriva ned sig själv, så behöver du tänka om. Jag kan inte säga att det händer mig alltför ofta, men i det här fallet hände det - med besked. Just den här storyn, Rolle Forsmans story, utnyttjade på ett listigt sätt det faktum att den har vissa uppenbara likheter med min egen, så den ertappade mig lite off guard, så att säga. Den skulle sannolikt ha gjort det förr eller senare hur som helst, men nu råkade Marina Meinander stå bredvid då den bankade på porten. Vilket jag är glad för, framför allt om den väcker tankar och hjälper andra komma till insikter beträffande sina egna erfarenheter av mobbning eller någon annan form av utsatthet.

Det är det som gör oss till människor, våra berättelser. Men genom berättelserna hjälper vi också varandra att vara människor. Det här är en av mina berättelser. Hoppas att ni gillar den!

Marcus Rosenlund

Michaela Granit om arbetet med Morfars Mauser

Att våga berätta, att lyssna och ta emot är något av det viktigaste vi kan göra som människor. I konsten, litteraturen, musiken, filmen och teatern gör vi det om och om igen genom att lyfta fram och undersöka berättelser, ge rum och röst för det som är komplext i oss och synliggöra det som är smärtsamt men också viljan att förstå för att komma vidare. Djupa spår av utsatthet och kränkningar finns med hela livet och påverkar våra handlingar och val. Det sägs att vi bär våra trauman i flera generationer.

Att få en stark berättelse som Morfars Mauser i handen är en gåva. Jag har under mina år som regissör fått flera möjligheter att gestalta berättelser som har sprungit ur författarens egna erfarenheter.

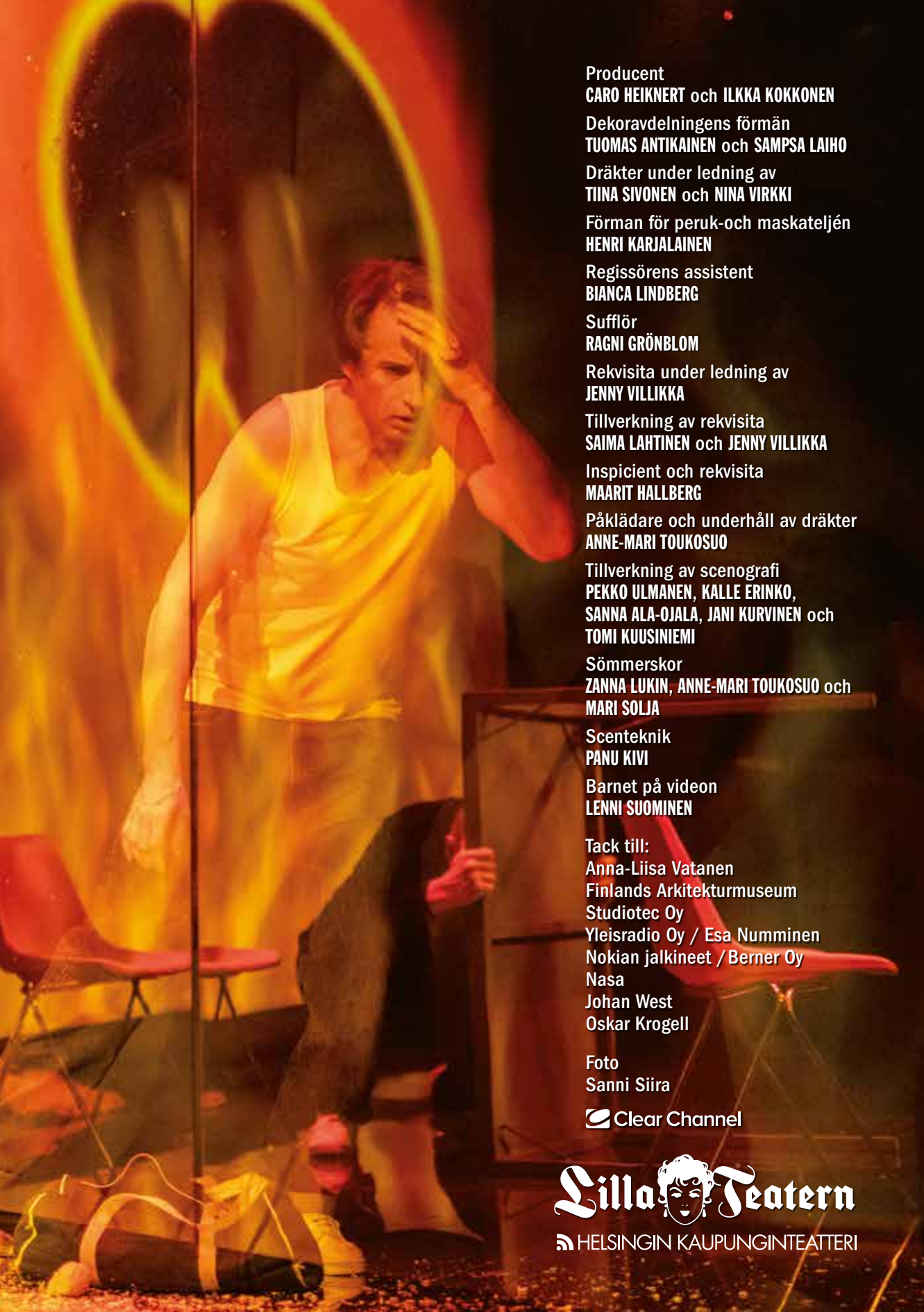
Jag såg hur det glödde i Marina Meinanders blick när hon föreslog Markus Rosenlunds text, en av de första manusversionerna. Här fanns en stark och drabbande berättelse, jag kunde inte värja mig. Vi möttes, en dialog och en rolig kreativ process tog fart mellan oss tre.

Jag fastnade också för aktualiteten i ämnet, det underliggande i kontexten som speglar huvudkaraktären Rolles utsatthet som barn. Manlighet och hierarkier, kriget som en skugga, en tystnadskultur, det ensamma barnets kamp, den vuxna världen som vänder bort blicken. I Morfars Mauser ser jag klassperspektivet, våld som föder våld och inte minst Markus Rosenlunds mod att våga lyfta en fantasi som allt för många gånger i världen lett till en verklig tragedi.

Ett koncept började växa fram utifrån meteorologen Rolle Forsmans perspektiv där hans sårbarhet aktiveras av ett telefonsamtal just före en direktsändning, skrattnen och omgivningen förvandlas och blir röster som driver Rolle in i ett minnets landskap där rum, ljud, ljus och väderkartan blir till inre speglingar och medspelare.

Jag vill tacka ensemblen, alla medarbetare för den öppenhet och det mod som funnits till att våga möta och gestalta en så viktig berättelse. Jag hoppas att vår föreställning öppnar för känslor, tankar och diskussioner!





Producent
CARO HEIKNERT och **ILKKA KOKKONEN**

Dekoravdelningens förmän
TUOMAS ANTIKAINEN och **SAMPSA LAIHO**

Dräkter under ledning av
TIINA SIVONEN och **NINA VIRKKI**

Förman för peruk-och maskateljén
HENRI KARJALAINEN

Regissörens assistent
BIANCA LINDBERG

Sufflör
RAGNI GRÖNBLOM

Rekvisita under ledning av
JENNY VILLIKKA

Tillverkning av rekvisita
SAIMA LAHTINEN och **JENNY VILLIKKA**

Inspicient och rekvisita
MAARIT HALLBERG

Påklädare och underhåll av dräkter
ANNE-MARI TOUKOSUO

Tillverkning av scenografi
PEKKO ULMANEN, **KALLE ERINKO**,
SANNA ALA-OJALA, **JANI KURVINEN** och
TOMI KUUSINIEMI


Sömmerskor
ZANNA LUKIN, **ANNE-MARI TOUKOSUO** och
MARI SOLJA

Scenteknik
PANU KIVI

Barnet på videon
LENNI SUOMINEN

Tack till:
Anna-Liisa Vatanen
Finlands Arkitekturmuseum
Studiotec Oy
Yleisradio Oy / Esa Numminen
Nokian jalkineet / Berner Oy
Nasa
Johan West
Oskar Krogell

Foto
Sanni Siira

 Clear Channel

Silla Teatern

 HELSINGIN KAUPUNGINTEATTERI